

Til beslutningsforslag nr. B 76. Betænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 21. april 1993

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af konventionen om den biologiske mangfoldighed (biodiversitetskonventionen)

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder.

Herefter indstiller *udvalget* beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) bemærker, at det er vigtigt, at der gøres en indsats for at bevare den biologiske mangfoldighed. Imidlertid er mindretallet ikke enig i konventionens anbefalinger om, hvordan indsatsen skal føres ud i livet.

Bekymringen for den biologiske mangfoldigheds fortsatte eksistens skyldes i stor udstrækning, at der hver dag forsvinder hundrevis af planter og dyrearter. Hvis dette skal vurderes ud fra saglige overvejelser og ikke blot ud fra almindelige populistiske synspunkter, bør det understreges, at der også opstår nye planter og dyrearter.

En anden relevant omstændighed angår det væsentlige forhold, at mange planter og dyrearter har en begrænset overlevelsessevne, som er uafhængig af menneskelig tilstedeværelse. Forsøg på at bevare dyre- og plantearter, der ellers ville uddø, vil således gribe ind i naturens orden.

Dette er ikke en kritik af den romantiske opfattelse, at nogle ønsker at bevare planter og dyrearter, udelukkende fordi de vil opleve dem i naturen. Men forsvinden af arter med begrænset levetid kan ikke med rimelighed betegnes som en miljømæssig ubalance.

Med hensyn til dyrearter, der er truet af menneskers uansvarlige adfærd, må det overvejes, hvordan overlevelse kan sikres.

Når planters og dyrs overlevelse er truet af menneskelig adfærd, skyldes det som regel, ligesom med regnskovene, en mangel på ejendomsret. Var der en veldefineret ejendomsret, ville sagen være anderledes.

F.eks. regnes elefanter for en truet dyreart, fordi elfenben har en stor økonomisk værdi. Da der ikke eksisterer en veldefineret ejendomsret til disse dyr, opstår der naturligt rovdrift. Den hidtidige løsning på problemet har været at opretholde et globalt forbud mod salg af elfenben. Men det har ikke virket.

Mange indfødtes landbrugslodder bliver ødelagt af elefantgrupper, hvorfor de skyder dem, ikke for at sælge elfenben, men for at sikre høsten. Et forbud mod salg af elfenben løser således ikke truslen mod elefanternes eksistens, men er snarere nytteløst og skadeligt.

I de sidste årtier er der etableret naturreservater, hvor elefanterne kan leve i fred. Finansieringen af disse reservater er omfattende. Derfor har reservatbestyrere i bestemte lande bedt om at få ophævet det globale forbud mod salg af elfenben. Salget af elfenben vil nemlig kunne finansiere opretholdelsen af reservaterne og gøre forædlingen af elefanter til en god forretning. Og når en dyreart er en god forretning, er arten ikke truet. Se blot på vores egne industri-svin.

Fremskridtspartiet støtter reelle initiativer om sikring af biologisk mangfoldighed. En